

Griffier
 Parketnr.: GE.64.97.929/03 – SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 11 MEI 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenrechtsprekend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ autohandelaar, geboren te _____ op _____ ,
 _____ vonende te _____
2. _____ met ondernemingsnummer _____ en met
 maatschappelijke zetel te _____

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede

- A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 1, 29, 30, 39 § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5, 6, 6 bis, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. van 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26.06.1991) spijts het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd (art 5) of veranderd (artikel 6 bis § 1) terzake **werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen met gebruik van meer dan één schouwput of brug (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden)**

HOGER BEROEP

: - op 21 mei 2010 door meester
 hoc voor

in zijn hoedanigheid van bestuurbare oud
 (rechtd. - rechtsprekend)

- op 21 mei 2010 door het openbaar ministerie tegen

die overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit dd. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer **15.3** behoort tot de **klasse twee** van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1 § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te **minstens in de periode van 11.12.2003 tot 10.10.2008.**

- B.** Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 15.3 en ingedeeld onder klasse 2, inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1., 5.15.0.2.§2, 5.17.3.1.§1 en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 31 juli 1995) zijnde

1. artikel 5.2.2.6.3.61:

Overeenkomstig de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, worden de plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, uitgerust met een vloeistofdichte vloer met een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze bepalingen gelden inzonderheid voor de volgende plaatsen:

1. de stelplaatsen voor lekkende voertuigwrakken;
2. de plaatsen waar niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen of gedepollueerd;
3. de plaatsen waar gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen;
4. de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten of onderdelen;
5. de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd;
6. de plaatsen waar voertuigwrakken worden vernietigd, met inbegrip

van indrukken

7. andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning

2. artikel 5.2.2.6.5.§2:

De batterijen worden opgeslagen op een overdekte, ingekuipte zuurbestendige en vloeistofdichte vloer. Andere uitvoeringsvormen voor de opslagruimte voor batterijen dienen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen.

3. artikel 5.15.0.2.§2:

De vloer van de garages en herstellingswerkplaatsen is effen, ondoordringbaar en onbrandbaar.

4. artikel 5.17.3.1.§1:

De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten. (...)

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1 § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te minstens in de periode van 11.12.2003 tot 10.10.2008.

- C. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99 § 1-5^e b) zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen

1. te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

te minstens in de periode van 11.12.2003 tot 10.2.2005

2. te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

te minstens in de periode van 11.12.2003 tot 10.10.2008

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° b) en 6.1.1 al.
1.1° van de Vlaamse Odex Ruimtelijke Ordening.

- D. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) en gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000 (BS 29.04.2000) de bij art 99 § 1-5° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99 § 1-5^e b) in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen dd. 10.2.2005 navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen, in casu:

te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

meer dan de toegelaten 12 voertuigen te hebben geparkeerd

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° b) en 6.1.1 al.
1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

te meermaals in de periode van 10.2.2005 tot 01.01.2008

De tweede

Tevens gedagvaard teneinde zijn burgerlijke aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de gerechtskosten waartoe de eerste zijn aangestelde of lasthebber worden veroordeeld.

* * * * *

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 13 januari 2010 overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1. VCRO).

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijke vergunningenregister. (art. 6.2.1 VCRO).

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 januari 2010.

Bij tussenvonnis werd, met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, meester advocaat te aangesteld als lasthebber ad hoc om de wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar 16 februari 2010, waarna ze op vraag van de verdediging nogmaals werd verdaagd naar 2 maart 2010.

3. Op de openbare terechtzitting van **2 maart 2010** aanhoorde de rechtbank:

- de middelen en conclusies van de eiseres tot herstel voorgedragen door meester advocaat te in plaats van meester advocaat te die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te

- de beklaagde-rechtspersoon ter terechtzitting
vertegenwoordigd door meester advocaat te
in zijn hoedanigheid van lasthebber ad
hoc;

4. Op 13 april 2010 werden de debatten heropend en werd de zaak in beraad genomen.

5. Op 11 mei 2010 werden de debatten op verzoek van de eiseres tot herstel heropend teneinde bijkomende stukken neer te leggen, waarna vonnis werd uitgesproken.

* * * * *

STRAFRECHTELIJK

DE FEITEN

6. De eerste beklaagde is de zaakvoerder van

Op 11 december 2003 stelde de stedelijke Dienst Leefmilieu vast dat de beklaagden aan de een autoherstelwerkplaats exploiteren.

Op het terrein bevinden zich 6 voertuigwrakken, 3 gasflessen butaan met elk een inhoud van 26 liter, 3 oude batterijen, schroot (onderdelen van voertuigen) en 2 benzinetanks van wagens. De opslag gebeurt in open lucht en op een niet verharde ondergrond. In de loods is 1 hefbrug en 1 smeerput aanwezig. Er bevinden zich 3 voertuigwrakken en er is tevens opslag van schroot, motoren van voertuigen en olie/afvalolie in bidons van 2 liter, 5 liter en 20 liter (totaal 52 liter). De bidons met afvalolie zijn niet voorzien van een dop en staan op de vloer verspreid over de loods. Er is geen vloeistofdichte inkuiping voorzien. De vloer van de werkplaats vertoont verscheidene breuken en is niet vloeistofdicht. Er zijn geen brandbeveiligingsapparaten aanwezig. Er kon geen bewijs van ophaling van afvalolie door een erkend ophaler voorgelegd worden.

Aan dat eveneens door de beklaagden werd gebruikt, werd vastgesteld dat het een parking voor motorvoertuigen, voornamelijk personenwagens, maar ook minibussen en camionetten betrof.

De beklaagden beschikten niet over een milieuvergunning.

7. De eerste beklagde verklaarde op 12 januari 2004 :

'Ik ben zaakvoerder van _____ welke gelegen is te _____ We hebben ook nog een parking iets verderop in nr. _____ van dezelfde straat. Mijn medevennoot is _____ welke staat ingeschreven te _____ Ikzelf neem de beslissingsmacht en onze functie van _____ is om auto's te verkopen en te kopen. Ook ben ik de strafrechtelijke verantwoordelijke als er iets gebeurt. Nopens de vaststellingen van de Dienst Leefmilieu op de parking van _____ kan ik het volgende zeggen. Er werden inderdaad wrakken en dergelijke aangetroffen op het terrein en ik nam kennis dat ik niet de nodige vergunningen had om dit uit te baten. Tegen uiterlijk eind januari 2004 zal alles opgeruimd zijn en zullen er geen milieuovertredingen meer gebeuren. Trouwens wijzelf deden daar niet veel aan herstellen van voertuigen. Op het terrein van _____ zal de aan- en verkoop van voertuigen nog verder gaan. Ook ben ik van plan een brief te schrijven naar Dienst Leefmilieu dat in _____ alles ophoudt. Een kopie zal ik jullie laten geworden'.

Bij controle op 4 juni 2004 bleek de situatie verbeterd te zijn, maar de beklagde beschikte niet over een stedenbouwkundiae veraunning voor het stallen van voertuigen aan _____

Na herhaalde aanmaningen vroeg en kreeg de beklagde op 10 februari 2005 een stedenbouwkundiae veraunnina voor het parkeren van 12 voertuigen aan _____

Voor het perceel aan _____ volgde op 24 maart 2006 een weigering om het in te richten als parking voor 56 voertuigen.

Bij volgende controles bleek dat de beklagde gewoon verder deed. Er werden zelfs tot 100 voertuigen aangetroffen aan de _____ terwijl aan _____ gewoon verder werd geëxploiteerd.

8. Het College van Burgemeester en Schepenen van _____ vorderde op 14 september 2005 de verwijdering van de verharding van alle voertuigen en constructies op het perceel aan _____ Het schepencollege vorderde eveneens de oplegging van een dwangsom van 250 EUR.

Het College van Burgemeester en Schepenen van _____ vorderde op 15 december 2005 de verwijdering van alle voertuigen die er meer staan dan de 12 die vergund zijn om te staan aan de _____ Het schepencollege vorderde eveneens de oplegging van een dwangsom van 250 EUR.

De eerste beklagde gaf op 3 februari 2006 toe dat hij zich niet had _____

gehouden aan het maximum van 12 voertuigen en dat hij voortaan de vergunning zou naleven.

Op 6 november 2006 werd echter het tegendeel vastgesteld.

Bij een laatste controle op 10 oktober 2008 werd vastgesteld dat er geen voertuigen meer stonden en dat er een carwash was gevestigd op het perceel aan

Voor het perceel aan _____ werd op 10 juli 2008 een aktename gedaan van een meldingsplichtige inrichting, namelijk het stallen van 3 tot en met 25 voertuigen (st. 51 OK 2).

9. Bij een controle op 13 maart 2008 in het kader van de strijd tegen de autocriminaliteit werd echter vastgesteld dat op het terrein aan de _____ niet minder dan 99 tweedehandsvoertuigen voor verkoop stonden gestald. Verschillende voertuigen waren echter als wrak te beschouwen, vermits de keuringsbewijzen reeds meer dan een jaar vervallen waren.

Er lagen ook diepvriezers en een autobatterij op de grond.

De beklaagden hadden hiervoor geen milieuvergunning.

De eerste beklagde verklaarde : *'Ik ben zaakvoerder van _____ en ben in die functie gemachtigd om deze verklaring af te leggen. Ikzelf ben strafrechtelijk verantwoordelijk.*

In 2003 ben ik begonnen met _____ op de _____ dit samen met _____ Vanaf 1989 was er daar al een activiteit van autohandel. Bij de overname van _____ heb ik geen documenten omtrent de milieuvergunning ontvangen. Ik dacht dan ook dat, op het gebied van milieuvergunning, alles in orde was en heb geen verdere stappen ondernomen.

Ik dacht, bij de overname, dat het allemaal in orde was. Ik heb in de maand juni 2008 bij de milieudienst van _____ een aanvraag gedaan voor een toelating tot stallen van maximaal 15 bedrijfsvoertuigen en dit werd me toegestaan.

De voertuigen waarvan sprake staan, net als alle andere voertuigen, maar tijdelijk op de parking. Het is namelijk de bedoeling dat ze zo vlug mogelijk worden verkocht en afgehaald door de klanten. Ik let erop dat er daar geen voertuigen meer worden gestald waarvan het keuringsbewijs ouder is dan een jaar of waarvan het keuringsbewijs niet voorhanden is.

De diepvriezers waren daar achtergelaten door een klant. Het gaat om een _____ die auto's verscheept naar zijn thuisland en nu en dan ook wel eens een diepvriezer meestuurt. Ik heb die persoon daarover aangesproken en hij heeft zelf beide diepvriestoestellen verwijderd. Voor wat betreft de batterij: ik heb deze overgebracht in een lokaaltje in onze burelen, en ze in een kuip geplaatst. Voor wat betreft de documenten die u hebt aangetroffen zonder dat de voertuigen in kwestie aanwezig waren, kan ik zeggen dat het hier gaat om voertuigen die zijn verkocht voor de sloop en die ik heb bijgehouden voor vernietiging na de sloop'.

10. De tenlasteleggingen worden niet betwist. De rechtbank acht alle tenlasteleggingen bewezen.

DE STRAFRECHTELIJKE VERANTWOORDELIJKHEID

11. Krachtens artikel 5 Sw., in werking getreden op 2 juli 1999, is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De vennootschap heeft, onder andere, de handel en het onderhoud van nieuwe en tweedehands auto's tot doel.

De gepleegde misdrijven hebben bijgevolg een intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen.

De vennootschap heeft nagelaten milieu- en stedenbouwkundige vergunningen aan te vragen en de nodige maatregelen te nemen om te voldoen aan de exploitatievoorwaarden.

12. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklagde als zaakvoerder verantwoordelijk was voor de naleving van de normen. Hij had terzake de beslissingsmacht. Hij pleegde de fouten wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. Beide beklagden kunnen dus samen worden vervolgd en veroordeeld.

DE STRAFTOEMETING

13. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten onder C en D worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 EUR of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis § 1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 EUR in hoofde van een rechtspersoon.

14. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art.4.2.1.5 b en 6.1.1. VCRO). De straffen zijn dezelfde gebleven.

15. De inbreuken op het Milieuvergunningdecreet kunnen krachtens art. 39 ervan in hoofde van een natuurlijke persoon worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en/of een geldboete van 100 tot 100.000 EUR en met een geldboete van 500 tot 200.000 EUR in hoofde van de rechtspersoon.

16. Op 1 mei 2009 is het Milieuhandhavingsdecreet van 21 december 2007 (MHD) (B.S. 29.02.2008) in werking getreden.

Door dit decreet werd het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) aangevuld met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

Art. 16.1.2. DABM voert een onderscheid in tussen milieu-inbreuken en milieumisdrijven.

Een milieu-inbreuk kan niet langer strafrechtelijk worden bestraft. Milieu-inbreuken kunnen wel met een administratieve boete worden beteugeld.

De in de tenlasteleggingen vermelde bepalingen zijn niet opgenomen in de Bijlage VII van het Besl. VI. Reg. van 12 december 2008 dat de lijst vastlegt van VLAREM II verplichtingen waarvan het niet voldoen beschouwd wordt als een milieu-inbreuk.

De niet-naleving van de in de tenlasteleggingen vermelde bepalingen zijn dus milieumisdrijven gebleven.

Art. 34 van dit decreet wijzigde art. 39§1 van het Milieuvergunningdecreet van 28 juni 1985 (MVD) als volgt : "Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid".

Krachtens **art. 16.6.1.§1 DABM** wordt nu elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving, gestraft met een gevangenisstraf van 1 maand tot 2 jaar en met een geldboete van 100 EUR tot 250.000 EUR of met één van die straffen.

Een rechtspersoon kan dan, overeenkomstig art. 41bis Sw., gestraft worden met een geldboete van 500 EUR tot 500.000 EUR.

De feiten onder A en B zijn dus strafbaar gebleven onder art. 16.6.1.§1 DABM.

De feiten onder A, B, C en D zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste, zijnde deze bepaald door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

17. De beklaagden hebben de misdrijven in professioneel verband gepleegd en handelden uit winstbejag.

Zij stelden hun eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van een goede ruimtelijke ordening en een veilig leefmilieu.

Door te exploiteren zonder vergunningen en niet tijdig te investeren in milieuzorg en de regels na te leven vervalsen de beklaagden de concurrentie met bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om de regels na te leven.

Het staat vast dat de beklaagden tot heden aanhoudend de wet negeren en blijven illegale winsten maken.

De op te leggen gevangenisstraf en geldboete moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu ernstig genomen moeten worden; dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen en niet enkel de baten, maar ook de kosten van hun activiteiten moeten dragen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Gelet op het gunstig strafrechtelijke verleden van de eerste beklaagde kan de gevangenisstraf met uitstel worden verleend. Dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De eerste beklaagde heeft geen voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

WAT HET STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL BETREFT

18. Het College van Burgemeester en Schepenen van [ ] vorderde op 15 december 2005 de verwijdering van alle voertuigen die er meer staan dan de 12 die vergund zijn om te staan aan [ ]

Het schepencollege vorderde eveneens de oplegging van een dwangsom van 250 EUR.

Wat betreft het perceel aan [ ] is de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen zonder voorwerp geworden.

19. Het College van Burgemeester en Schepenen van Gent vorderde op 14 september 2005 de verwijdering van de verharding, van alle voertuigen en constructies op het perceel aan [ ]

Het Schepencollege vorderde ten slotte de oplegging van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging en de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

Het openbaar ministerie sloot zich bij deze vordering aan.

Wat betreft het perceel aan [ ] blijkt dat er op 2 april 2010 nog 80 tot 90 voertuigen stonden gestald, dat het terrein verhard is met steenslag en beton en dat de bureaucontainer nog steeds aanwezig is.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden, zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. [ ] en Cass. 21 september 1993, AR [ ])

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 250 EUR per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen, gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

Tevens dient de onmiddellijke uitvoerbaarheid te worden bevolen.

BURGERRECHTELIJK

20. Ingevolge art. 4 V.T.Sv. dient de rechtbank de burgerlijke belangen voor het overige ambtshalve aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 en 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 65, 66 en 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlasteleggingen vermeld;

art. 1, 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;

art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

art. 4 Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B, C1, C2 en D SAMEN, tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van DRIE MAANDEN** en een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EUR (= 2.000,00 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op **ELFDUIZEND EUR (= 11.000,00 EUR).**

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

Beveelt op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen van **het herstel** op het perceel gelegen te **aan de** kadastraal bekend als **door de verwijdering van de verharding, van alle voertuigen en constructies op het perceel, en dit binnen een termijn van TWEE MAANDEN, onder verbeurte van een DWANGSOM** lastens de veroordeelden ten voordele van het College van Burgemeester en Schepenen van **en van het openbaar ministerie van 250,00 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.**

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat, begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Verklaart het vonnis wat betreft het opgelegde herstel uitvoerbaar zonder borgstelling, noch kantonnement.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **ELF MEI TWEEHUIZEND EN TIEN.**

Aanwezig :

- ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter
- substituut-procureur des Konings;
- griffier.